

niedziela

GŁOS Z TORUNIA

NR 17 (1114) • J • ROK LIX • 24 IV 2016 • TORUŃ

w numerze:

Św. Wojciech na ziemi chełmińskiej

Po Twoich śladach – wystawa poświęcona
1050. rocznicy Chrztu Polski

Jubileuszowy Kongres Miłosierdzia

MYŚL
NA TYDZIEŃ

Jezus mówi do każdego z nas: Przestań się lękać, bo jestem z tobą! W moich rękach jest klucz twoich przeznaczeń. Otworzę ci niebo, jeśli pójdziesz moimi śladami.

Bp Andrzej Suski

Kapitał na całe życie

Dzień, którego najczęściej nie pamiętamy. Dzień, w którym odrodziliśmy się do nowego życia jako dzieci Boga. Dzień, w którym otworzyła się przed nami brama życia w Duchu. Dar nowego życia w łasce to najlepszy kapitał na całe bytowanie na ziemi i tylko od nas zależy, jak go wykorzystamy. Od tego dnia wiara, nadzieja i miłość pewnie prowadzą nas w przyszłość i tak było od wieków, od 1050 lat, kiedy „na polskiej ziemi został postawiony krzyż, przejmujący znak jego zwycięstwa nad grzechem i śmiercią. Nowe życie w Chrystusie” (por. List Pastorski Episkopatu Polski na Jubileusz 1050-lecia Chrztu Polski). Chrzest bowiem jest wydarzeniem przełomowym w naszej osobistej duchowej historii, zanurzeniem w śmierci i zmartwychwstaniu Chrystusa oraz w Jego zwycięstwie nad złem. „To prawdziwe źródło życia wiecznego dla nas”, jak piszą w liście księży biskupi. W tym duchu z wdzięcznością za łaskę wiary obchodzimy rocznicę chrztu Polski i cieszymy się ponadtyścioletnią tradycją chrześcijańską. Z tej okazji w Toruniu jest prezentowana wystawa „Po Twoich śladach”.

Jubileusz skłania także do refleksji nad własnym postępowaniem. Bóg zawarł przymierze ze mną. Czy zachowuję je? Czy jestem wierny?

Beata Pieczykura

Uczestnicy uroczystości przed epitafium smoleńskim

MOC PRAWDY I MIŁOŚCI

Są wydarzenia, które zostawiają w życiu ślad, niczym rany, które trudno się goją. Co może pomóc w zabliznieniu się tych ran? Lekarstwem jest wyzwalająca moc prawdy oraz miłości

W sanktuarium Bożego Miłosierdzia w Toruniu 9 kwietnia zgromadzili się przedstawiciele władz parlamentarnych, samorządowych, wojskowych oraz mieszkańcy Torunia, by modlić się w intencji ofiar katastrofy smoleńskiej. Specjalne słowo skierował do zgromadzonych Prezydent RP Andrzej Duda, którego reprezentował jego doradca prof. Andrzej Zybertowicz.

Podczas Mszy św. kustosz sanktuarium ks. prał. Stanisław Majewski podkreślił, że gromadzimy się, by swoją modlitwą ogarnąć nie tylko tych, którzy stracili życie w katastrofie 6 lat temu, lecz także ich rodziny i naszą ojczyznę.

Po błogosławieństwie uczestnicy liturgii przeszli pod epitafium

smoleńskie, gdzie wygłoszono okolicznościowe przemówienia. Poseł Krzysztof Ardanowski przywitał wszystkich przybyłych. List prezydenta Andrzeja Dudy odczytał prof. Andrzej Zybertowicz. – Katastrofa pod Smoleńskiem pozostawiła w bólu nie tylko najbliższych i przyjaciół tragicznie zmarłych członków polskiej delegacji, lecz także dotknęła wszystkich Polaków. Tego dnia byliśmy znowu jedną, wspólną, zjednoczoną w żałobie Rzeczpospolitą – pisał prezydent. Nawiązał do słów św. s. Faustyny, podkreślając, że miłość usuwa lęk z serca i pozwala z nadzieją patrzeć w przyszłość. – Czy rana smoleńska, podobnie jak niegdyś rana katyńska, będzie nas wciąż dzielić? Nie musi tak

być. Umiłowanie prawdy i jej wyzwalającej mocy, życzliwość, którą powinniśmy się darzyć jako rodacy i współobywatele, a wreszcie miłość do naszej ojczyzny, mają wielką moc. Mogą przewyciężyć lęk, niechęć, brak zaufania i wynikające z nich podziały – pisał.

Głos zabrali przedstawiciele władz parlamentarnych i samorządowych. Prezydent Torunia Michał Zaleski powiedział: – Przy smoleńskim epitafium szukamy przede wszystkim nadziei, która jest nam potrzebna, aby to wszystko, co wydarzyło się w pamiętnym dniu 10 kwietnia 2010 r., wzmacniało jedność.

Na zakończenie odmówiono modlitwę w intencji zmarłych i za ojczyznę. **Ks. Paweł Borowski**

CHEŁMŻA

Rocznica katastrofy smoleńskiej

Mszą św. w konkatedrze Trójcy Świętej i apelem pamięci 10 kwietnia uczczono 6. rocznicę katastrofy smoleńskiej. – Wspominamy tych, którzy zginęli na służbie ojczyzny. Modlimy się dla nich o radość życia wiecznego. Nasza modlitwa otacza też bliskich ofiar, którzy pozostali w tęsknocie, żalu i żałości – mówił podczas Mszy św. ks. kan. Krzysztof Badowski, proboszcz. W uroczystości udział wzięły m.in. poczty sztandarowe OSP Skąpe, Rodzinnych Ogrodów Działkowych i Gimnazjum nr 1 im. bł. ks. Stefana W. Frelichowskiego, przedstawiciele władz miasta z burmistrzem Jerzym Czerwińskim, radni miasta i powiatu toruńskiego, delegacje PiS, lektorzy, OSP Skąpe z prezesem Henrykiem Śmiałkiem, mieszkańcy Chełmży oraz okolic. Liturgię uświetnił śpiewem Chór Mieszany „Św. Cecylia” pod dyрекcją Alfonsa Dorawy. Po Eucharystii przy pamiątkowym kamieniu obok konkatedry Dariusz Meller, prezes Cheł-

Złożenie kwiatów pod kamieniem upamiętniającym ofiary Smoleńska

mżyńskiego Klubu Dyskusyjnego „Pro Patria”, odczytał apel pamięci. Modlitwę w intencji zmarłych poprowadził ks. kan. Badowski, a delegacje złożyły biało-czerwone wieńce.

(w-w)

Wojciech Wichnowski

CHEŁMŻA

Znają bł. ks. Wicka

Siedemnaście osób wzięło udział w dekalnym finale wiedzy o bł. ks. Stefanie Wincentym Frelichowskim „Radosnym, Panie”. Finał konkursu – poprzedzony elimi-

nacjami w macierzystych szkołach – odbył się 9 kwietnia w Domu Kapitulnym w Chełmży. Uczestnikami byli uczniowie klas 4-6 szkół podstawowych. Celem konkursu pod patronatem proboszcza parafii pw. św. Mikołaja w Chełmży było upowszechnienie wśród dzieci wiedzy o błogosławionym chełmżaninie, kapłanie, harcerzu i świadku wiary. Uczestnicy musieli wykazać się obszerną wiedzą z życia bł. ks. Frelichowskiego i jego rodziny oraz pojęć liturgicznych.

Po wyrównanej rywalizacji zwyciężył Wojciech Więclawski (SP Chełmża). Laureat jest również ministrantem w chełmżyńskiej konkatedrze. Kolejne miejsca zajęli: Izabella Wojtiuk (SP Turzno), Weronika Ciołek (SP Sławkowo) i Michał Mucha (SP Grzywna). Wyróżnienia otrzymały Kinga Mazur (SP 2 Chełmża) oraz Julia Dundelska (SP Sławkowo). Jury pracowało w składzie: ks. Marcin Nowicki, Hanna Jeżewska – dyrektor Zespołu Szkół Specjalnych oraz Sławomir Wierzbicki – dyrektor Gimnazjum nr 1 im. bł. ks. Stefana W. Frelichowskiego w Chełmży.

(w-w)

Wojciech Wichnowski

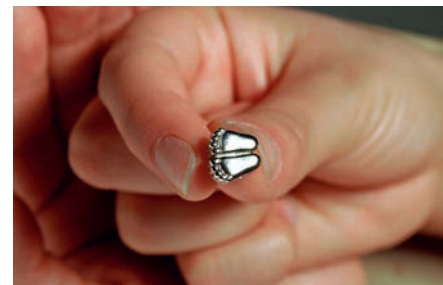
Zwyciężył Wojciech Więclawski, uczeń Szkoły Podstawowej w Chełmży

OSTROMECKO

Adoptuj życie

Niedziela Miłosierdzia przypadająca w tym roku w przeddzień uroczystości Zwiastowania Pańskiego w parafii pw. Świętych Mikołaja Biskupa, Stanisława Biskupa i Męczennika i Jana Chrzcziciela w Ostrońku stała się okazją do podjęcia Duchowej Adopcji Dziecka Poczętego. Podejmujący modlitwę za duchowo adoptowane dziecko otrzymali foldery przygotowane przez Fundację Małych Stópek oraz obrazki z modlitwą przedstawiające spotkanie Matki Bożej ze św. Elżbietą, gdzie pod sercem każdej z nich widoczne są postaci ich jeszcze nie narodzonych dzieci – Jezusa, który podnosi rękę w geście błogosławieństwa, oraz św. Jana Chrzcziciela niejako kłaniającego się rozpoznanemu Synowi Bożemu.

Warto wspomnieć, że w tym roku każdy duchowy rodzic ma możliwość skorzystania z pomocy mobilnego asystenta – pierwszej

Bożena Sztajner/Niedziela

na świecie aplikacji służącej Duchowej Adopcji Dziecka Poczętego. Program „Adoptuj życie” przedstawia każdy z 40 tygodni rozwoju prenatalnego dziecka. W czwartym dniu pierwszego tygodnia rozwoju malucha możemy przeczytać: „Biolodzy nazywają mnie embrionem. Nie podoba mi się ta nazwa! Jak to brzmi? Em-brio-nem. Jakoś dziwnie! Zgadza się – jestem mały, ale przecież w momencie zapłodnienia stałem się człowiekiem i nim jestem! Jak wyjdę na świat i podrosnę, kiedyś o tym opowiem. Dziękuję, że zostałeś moim duchowym rodzicem”. Aplikacja zawiera ponadto treść codziennej modlitwy za objęte duchową opieką dziecko oraz rozważania różańcowe. Zamieszczono w niej także oryginalne zdjęcia USG i echo serca z kolejnych etapów życia dziecka, dzięki czemu przez cały czas trwania Duchowej Adopcji można obserwować, jak rozwija się maleńki człowiek. Asystent działa w telefonach z systemem Android i można go pobrać ze strony <http://dlazycia.info>.

Hanna Piekut

Wspólna modlitwa w kaplicy seminaryjnej

TORUŃ

Dni seminaryjne

W toruńskim Wyższym Seminarium Duchownym po raz kolejny odbyły się dni seminaryjne. Gościliśmy 16 młodych mężczyzn, którzy pragnęli doświadczyć, jak to jest być klerykiem. Wśród nich zapewne byli tacy, którzy w swoim sercu pytali Pana Boga, którą drogą mają pójść. Goście, dostosowując się do naszego planu dnia, mogli dowiedzieć się, jak wygląda życie alumna od zaplecza.

Uczestnicy dni seminaryjnych przybyli z Łasina, Wąbrzeźna, Rybna, Koszelewa, Torunia i Złotoryi. Spotkali się z ojcem duchownym ks. dr. Andrzejem Kowalskim. Wtedy zostali podzieleni na 3 grupy i przydzieleni do socjuszy (to klerycy, którzy w czasie obecności naszych gości opiekowali się nimi, dbali o punktualność, oprowadzali po seminarium, gościli ich w swoich pokojach przy kawie). W tej edycji tę rolę pełnili: Mateusz Chudziński z kursu V,

Sebastian Chyła z roku III oraz Paweł Lewandowski z kursu II. Drugiego dnia wszyscy uczestniczyliśmy w porannych modlitwach, po czym nasi goście zostali poproszeni o pomoc w przenoszeniu mebli. Następnie odbyła się konferencja z wicerektorem ks. Leszkiem Stefańskim, po niej każdy socjusz zaprosił swoją grupę do pokoju na poczęstunek i pogawędkę. Po obiedzie wybraliśmy się do sanktuarium Miłosierdzia Bożego na Koniach, gdzie uczestniczyliśmy w diecezjalnych przygotowaniach do Światowych Dni Młodzieży w Krakowie. Po powrocie obejrzelśmy w sali kinowej film „Zakazany Bóg”. Na zakończenie udaliśmy się do toruńskiej bazyliki katedralnej Świętych Janów na Mszę św., której przewodniczył bp Andrzej Suski, po czym wróciliśmy do seminarium na pożegnalny obiad.

SAI

ZAPRASZAMY

Kurs dla fotografów

Wydział Duszpasterski Kurii Diecezjalnej Toruńskiej organizuje szkolenie dla fotografów i operatorów kamer na kościelnych uroczystościach liturgicznych. Szkolenie odbędzie się 20 maja (piątek) w godz. od 16 do 19 w parafii pw. św. Antoniego na toruńskich Wrzosach w domu parafialnym przy ul. św. Antoniego 4. Zgłoszenia należy kierować telefonicznie do 10 maja pod nr. tel. (56) 622-35-30 od poniedziałku do piątku w godz. 9.30-12.30. Więcej informacji na www.diecezja-torun.pl.

Ks. dr Dariusz Żurański,
dyrektor Wydziału Duszpasterskiego
Kurii Diecezjalnej Toruńskiej

TORUŃ

20 lat Szkoły Nowej Ewangelizacji

Lecz Piotr i Jan odpowiedzieli: (...) Bo my nie możemy nie mówić tego, co widzieliśmy i co słyszeliśmy. (...) I rzekł do nich: «Idźcie na cały świat i głoście Ewangelię wszelkiemu stworzeniu». Tym fragmentem Liturgii Słowa Pan Bóg w szczególny sposób zaznaczył swą obecność na jubileuszowej Eucharystii sprawowanej 2 kwietnia z oka-

poczęstunku, zaproponowała gościom aktywności w duchu metodologii SNE. W radości i wspólnocie, w twórczym zaangażowaniu ciał, umysłów i z poczuciem humoru wielbiono Boga, wspomniano początki i wypowiadano życzenia.

Szczególne świadectwa o dziełach dali współtworzący szkołę klerycy WSD w Toruniu i człon-

Aktywności w duchu metodologii SNE dają radość i wywołują uśmiech

zji 20. urodzin Szkoły Nowej Ewangelizacji Diecezji Toruńskiej św. Jana Umilowanego Ucznia.

Mszę św. w kaplicy szkolnej w parafii pw. św. Józefa w Toruniu koncelebrowali: o. Jacek Dubel CSsR, inicjator powstania Szkoły Nowej Ewangelizacji w diecezji i jej wieloletni dyrektor, o. dr Wojciech Zagrodzki CSsR, proboszcz miejsca oraz ks. dr Andrzej Kowalski, ojciec duchowny Wyższego Seminarium Duchownego w Toruniu, aktualnie pełniący obowiązki dyrektora SNE.

Odpowiedzialna za działalność SNE Wspólnota „Pieśń Nowa” z parafii Ojców Redemptorystów, po Mszy św. i słodkim

kowie Wspólnoty Akademickiej „Bacówka”, a także ci, którzy są niejako owocem pracy ewangelizacyjnej toruńskiej szkoły, czyli m.in. Szkoły Nowej Ewangelizacji Diecezji Bydgoskiej oraz wspólnota wiernych z parafii pw. Przemienienia Pańskiego w Wieńcu, która przybyła na urodziny ze swym proboszczem ks. dr. Witoldem Dorszem.

Agata Durka

Więcej o Szkole Nowej Ewangelizacji Diecezji Toruńskiej przeczytać można na stronie <http://www.niedziela.pl/artukul/123632/nd/Zyja-Jezusem>

Joanna Powichrowska

Katarzyna Cegielska

Kard. Tarcisio Bertone z bp. Józefem Szamockim (pierwszy z lewej) i pracownikami WSKSiM w auli uczelni

W TROSCE O POKÓJ

Kard. Tarcisio Bertone, emerytowany sekretarz stanu Stolicy Apostolskiej, podczas wizyty w Polsce odwiedził m.in. Wyższą Szkołę Kultury Społecznej i Medialnej w Toruniu. Tam 5 kwietnia wygłosił prelekcję dotyczącą wkładu Stolicy Świętej w budowanie pokoju i sprawiedliwości na świecie, odwołując się do swojego wieloletniego doświadczenia u boku trzech wielkich papieży. – Przywożę z Rzymu pozdrowienia papieża Franciszka i także pozdrowienia, błogosławieństwo i modlitwę papieża emeryta Benedykta XVI. Na dwóch skrzydłach Kościoła – papieża Franciszka z jego wigorem i papieża Benedykta, dzięki jego modlitwie patrzymy na teraźniejszość i przyszłość z ufnością – powitał studentów i gości.

Ksiądz Kardynał zauważył, że Kościół był i jest głosem moralnym w szerokim świecie relacji międzynarodowych i przypomina pod-

stawowe wartości, na których fundamencie stoi pokojowe współistnienie różnych narodów. Papieskie przesłania na Światowe Dni Pokoju, przemówienia do korpusów dyplomatycznych, liczne wystąpienia w czasie międzynarodowych podróży i spotkań, a także działania dyplomatyczne, to tylko część troski o zachowanie pokoju na świecie, jaką podejmują kolejni następcy św. Piotra.

Współczesna droga do pokoju wiedzie – zdaniem Księdza Kardynała – od pontyfikatu Piusa XII aż do papieża Franciszka, który na początku tego roku zwrócił uwagę na prześladowania chrześcijan na całym świecie i problem migracji oraz zaapelował o interwencję wspólnoty narodów w tych palących problemach. Ojciec Święty nazwał wówczas obecny stan na świecie trzecią wojną światową w kawałkach, która od poprzednich różni się rażącą większością cywilnych ofiar, ginących

niewinnie. Dlatego Kościół staje na straży tych pokrzywdzonych, nauczając, ale i podejmując działania dyplomatyczne. W 2015 r. Stolica Apostolska utrzymywała stosunki dyplomatyczne ze 180 państwami i wciąż podpisuje wiele nowych porozumień. Uczestniczy także w inicjatywach promujących pokój, mediacjach w konfliktach i rozwiązywaniu bieżących problemów na arenie międzynarodowej.

Po zakończeniu prelekcji kard. Bertone odpowiedział na pytania słuchaczy. Wyjątkowym zainteresowaniem cieszyła się tematyka zaangażowania Kościoła w politykę, która choć nie jest jego misją, to niejednokrotnie staje się środkiem prowadzenia wspólnoty do pokoju. – Zadaniem Kościoła jest natomiast formacja ludzi zajmujących się polityką, by ich działania były zgodne z nauczaniem Jezusa Chrystusa – dodał były sekretarz stanu.

Ks. Przemysław Pojasek

Słowa „Nie dajcie się zniewolić” były tematem ogólnopolskiej konferencji w WSKSiM w Toruniu, w której wzięli udział duszpasterze trzeźwości z całej Polski na czele z przewodniczącym zespołu KEP ds. Apostolstwa Trzeźwości bp. Tadeuszem Bronakowskim

Katarzyna Cegielńska

Bp Tadeusz Bronakowski był jednym z prelegentów konferencji

Nie dajcie się zniewolić

Konferencja odbyła się 7 kwietnia. –Podczas sesji w Toruniu zgromadziła się wspólnota osób, która o trzeźwość narodu walczy od wielu lat – tak grono zebranych przedstawił w inauguracyjnym wykładzie bp Bronakowski. Podkreślił znaczenie trzeźwości dla Kościoła i całej ojczyzny, zwłaszcza w perspektywie rocznicy chrztu Polski. Przez wieki to Kościół był główną siłą napędową ruchów trzeźwościowych, broniąc wiernych przed rozpiciem narodu. Zdaniem Biskupa Tadeusza statystyki pokazują, jak ważnym problemem jest dziś nadużywanie alkoholu w Polsce. – Społeczeństwo przypomina dziś w naszym kraju pacjenta, który udaje, że nie widzi objawów, nie podejmuje leczenia, powtarza, że jakoś to będzie – dodał prelegent.

Ks. dr Marek Dziewiecki podjął temat, będący przesłaniem konferencji. „Młodzie, nie dajcie się zniewolić” – to hasło zaczerpnięte ze słów św. Ja-

na Pawła II. Nie dajcie się zniewolić, nie dajcie się skusić pseudowartościami, półprawdami, urokiem miraży, od których później będziecie się odwracać z rozczarowaniem, poranieni, a może nawet ze złamanym życiem. Prelegent poruszył dwa zagadnienia – konsekwencji zniewolenia u młodych i zapobiegania takiemu stanowi rzeczy. – Człowiek uzależniony to ktoś, kto się śmiertelnie zakochał w swoim śmiertelnym wrogu – zaznaczył ks. dr Dziewiecki. Jak zatem pomóc takiej osobie? Prelegent uważa, że należy pozwolić mu cierpieć, przeżyć konsekwencje swojego postępowania, swojej decyzji, tak jak to czyni miłosierny Ojciec z przypowieści – czeka aż syn sam wróci, aż sam zrozumie swój błąd.

Problem uzależnień wśród młodych wiąże się w naszym kraju także z odpowiednimi regulacjami prawnymi. Referat poświęcony tej tematyce wygłosił dr hab. Krzysztof Woj-

cieszek, który przede wszystkim zwrócił uwagę na wyjątkowe traktowanie produktów alkoholowych w polskim prawie. Reklama produktów alkoholowych przynosi mediom tak wielkie dochody, że od dawna wśród wskazań ideologicznych nie uwzględniają wychowania do trzeźwości. Natomiast całodobowe punkty można znaleźć niemal w każdym mieście. Uczy to, że alkohol jest czymś wyjątkowym, do czego człowiek powinien mieć dostęp przez cały czas. Tymczasem – zdaniem prelegenta – powinien podlegać mocnym ograniczeniom, ale opartym na consensusie społeczeństwa. Bez oddolnego wsparcia prawo jest martwe.

Ostatnim przemawiającym był rektor WSKSiM o. dr Zdzisław Klafka, który jako teolog moralista przedstawił zagadnienie z perspektywy walki o godność człowieka.

Ks. Przemysław Pojasek

Rozplątać sieć

Facebook, Snapchat, Twitter to tylko najbardziej znane sposoby współczesnego komunikowania się. Możliwość jest tak wiele, że można się w nich zaplątać. Aula WSKSiM 12 kwietnia wypełniła się prelegentami i ich słuchaczami. Tym razem wśród wykładowców znaleźli się przede wszystkim młodzi medioznawcy oraz znani twórcy nowych mediów czy aplikacji mobilnych. Po stronie widowni konferencja zgromadziła przede wszystkim nastoletnich użytkowników mediów społecznościowych.

W Roku Miłosierdzia nie sposób nie powiedzieć o aplikacji Misericors. 7 osób postanowiło utworzyć coś, co pomoże szerzyć orędzie Miłosierdzia. Posty na Facebooku, memy, aplikacja do

zbierania uczynków miłosierdzia, strona internetowa przez pół roku pokazały, że zainteresowanie jest duże.

Aplikacja to nie pierwsza inicjatywa mediatyzacji Kościoła. Badania z lat 1996 – 2015 pokazują, że już u początków tego okresu powstawały takie portale jak Mateusz.pl. Analizy rozwoju mediów katolickich podjął się ks. dr hab. Józef Kloch, wieloletni rzecznik prasowy KEP. Zauważył, że wciąż jest to jednak sfera rozwijająca się, a wspomniana aplikacja Misericors jest pierwszą, która pełni swego rodzaju rolę religijnego social media.

Bez wątpliwości wśród tego typu mediów króluje Facebook, dlatego dr Monika Kacprzak postanowiła

Ks. dr hab. Józef Kloch

pokrótkie zająć się tą tematyką. Dziś na Facebooku z łatwością wrzucamy coraz więcej informacji o nas samych, naszych najbliższych, tworząc swego rodzaju facebookowy dowód osobisty. Z tych kont korzystają coraz częściej pracodawcy, sklepy i inne organizacje,

które niejednokrotnie wykorzystują nasze dane w celach, na które nie zawsze wyrażilibyśmy zgodę.

W świecie fotografii coraz częściej używane są drony. Widoki z góry, w ruchu pomagają dotrzeć w miejsca, gdzie dotychczas nie było to możliwe. Przykłady takich miejsc pokazała w swoim wystąpieniu dr Iryna Marushkina z Ukrainy.

Pozostałe wykłady, prowadzone w znacznej części przez studentów uczelni medialnych, odbywały się w panelach tematycznych. Społeczeństwo zmediatyzowane, perspektywy edukacji, przyszłość dziennikarstwa, szanse i zagrożenia to tematy podjęte przez grupy prelegentów.

xpp

Apostolski szlak męczennika, patrona Kościoła w Polsce i jednego z trzech głównych patronów Polski oraz misjonarza, który zaniósł światło wiary poganom pruskim, wiódł m.in. przez miejsca obecnie znajdujące się w diecezji toruńskiej

WOJCIECH WIELGOSZEWSKI

Relikwie św. Wojciecha na toruńskich Stawkach 7 maja 1994 r.
Na zdjęciu proboszcz ks. kan. Zbigniew Andrzejewski (1944 – 2004)

ŚW. WOJCIECH NA ZIEMI CHEŁMIŃSKIEJ

Święty Wojciech z rodu Sławnikowiców, były biskup praski, przybył na dwór Bolesława Chrobrego na początku 997 r. jako trzeci biskup w państwie Piastów. Biskupem Polski był wtedy Unger, następca bp. Jordana, prawdopodobnego chrzciciela księcia Mieszka I i jego dworu, a więc symbolicznie – państwa polskiego. Św. Wojciecha skierowała do Polski intencja podjęcia się pracy misyjnej. Dominował wtedy schemat polityczno-kościelny: podbój i nawracanie, ale jego ideał głoszenia Dobrej Nowiny wykluczał cele polityczne i wymuszanie posłuchu. Był apostołem miłosierdzia przekonującym do przyjęcia chrześcijaństwa poprzez dobre słowo, łagodność i tym bardziej zaniechanie przemocy i rozlewu krwi. Odprawienie 30 zbrojnych przydzielonych przez księcia Bolesława przed podjęciem misji wśród pogańskich Prusów potwierdzało jego pokojowe zamiary. Krew została jednak przelana, ale śmierć poniósł misjonarz, którego „męczeńskie zwłoki (...) legły u fundamentów chrześcijaństwa na całej polskiej ziemi” (św. Jan Paweł II, Gniezno, 3 czerwca 1979 r.).

Droga do Prus

Szlak misyjnej wyprawy św. Wojciecha do Gdańska, skąd udał się morzem ku ziemi zamieszkałej przez plemiona pruskie, można ustalić tylko hipotetycznie na podstawie wątpliwych zapisków z epoki, badań archeologicznych, analizy nazw miejscowych i tradycji ustnej. Dominuje prze-

konanie, że pierwszy misjonarz Prusów udał się na ich ziemię szlakiem nadwiślańskim. Zanim dotarł do Gdańska, gdzie ochrzcił „gromady ludu”, poświęcił kaplicę w Wyszogrodzie (dzisiejszy Fordon). Być może stamtąd popłynął łodzią, odwiedzając po drodze okoliczne miejscowości, gdzie odprawiał Msze św., nauczał i chrzcił (por. Przemysław H. Dorszewski, „Porta regia a misja pruska świętego Wojciecha według źródeł hagiograficznych”). W niedległej od Świecia Leosi nad Wdą znajduje się wielki głaz zwany czarcim kamieniem, który poganom miał służyć jako ołtarz ofiarny; według legendy misjonarz odprawił tam Mszę św., dlatego głaz jest nazywany także kamieniem św. Wojciecha. Stamtąd blisko do miejsca, w którym później powstał Grudziądz. Tamże w okolicach rzeki Osy Jan Długosz usytuował początek misji.

Kościoły i pamięć

Pierwszy misjonarz patronuje najdawniejszym ośrodkom duszpasterskim w diecezji toruńskiej pamiętającym czasy Chrobrego – w Złotorii k. Torunia i Jabłonowie Pomorskim. Być może konsekrował kościół przy złotoryjskiej warowni królewskiej strzegącej u zbiegu Wisły i Drwęcy przeprawy z Kujaw na Pomorze, zanim wiślaniny nurt poniósł jego łódź do wspomnianego Wyszogrodu. Natomiast legenda jabłonowska odnosi się do tragicznego kresu misji: podobno pierwszy tamtejszy kościół zbudowano w miejscu złożenia ciała męczennika, gdy

sprowadzano je do Gniezna. Mniej szczęścia miała jedna z najstarszych w diecezji parafii św. Wojciecha – w Wiewiórkach (dziś parafia w Błędowie blisko Wąbrzeźna) z zapomnianym, nieistniejącym od 180 lat kościołem. Z pewnością przedkrzyżackie jest pochodzenie parafii św. Wojciecha w Boluminku (dekanat uniśławski) i Lidzbarku Welskim. Późniejsze, bo nadane w 1647 r., jest wezwanie świętego (w miejsce Apostołów Filipa i Jakuba) dla odbudowanego kościoła w Rogóźnie w dekanacie łańskim, a najmłodsza w diecezji parafia pw. św. Wojciecha w Działdowie powstała w 1860 r. w miejsce stacji misyjnej utworzonej w zdominowanym przez protestantów mazurskim mieście.

Po wojnie kult św. Wojciecha był szczególnie żywy w parafiach, które do 1992 r. należały do archidiecezji gnieźnieńskiej. Żywa jest pamięć o pielgrzymkach do grobu jej patrona pod opieką ks. prał. Józefa Batkowskiego i ks. Jana Sikorskiego, proboszczów toruńskich parafii na Podgórzu i Rudaku. Nieprzypadkowo peregrynacja relikwii świętego w diecezji toruńskiej trwająca od 6 do 8 maja 1994 r. rozpoczęła się w kościele pw. Niepokalanego Poczęcia Najświętszej Maryi Panny w lewobrzeżnej części Torunia, na Stawkach. Stamtąd relikwie przewieziono do katedry Świętych Janów, gdzie po Nieszporach do świętego nastąpiło całonocne czuwanie. W ostatnim dniu bp Andrzej Suski odprawił Mszę św. pontyfikalną, która zakończyła drugie nawiedzenie naszych stron przez św. Wojciecha.

Pomagamy blisko Ciebie!

WSPÓŁODPOWIEDZIALNI ZA KOŚCIÓŁ

W Dziejach Apostolskich znajdujemy bardzo piękne świadectwo o pierwotnym Kościele: „Jeden duch i jedno serce ożywiały wszystkich, którzy uwierzyli. Żaden nie nazywał swoim tego, co posiadał, ale wszystko mieli wspólne. Apostołowie z wielką mocą świadczyli o zmartwychwstaniu Pana Jezusa, a wielka łaska spoczywała na wszystkich. Nikt z nich nie cierpiał niedostatku [...] , bo każdemu też rozdzielano według potrzeby” (Dz 4, 32 – 35). Czytając ten tekst, odkrywamy, czym jest wspólnota Kościoła. Uczniowie troszczyli się o siebie i powierzony im lud, ale tak naprawdę każdy wierzący odczuwał odpowiedzialność za Kościół. Cechowała ich postawa służby wobec Kościoła i swoich braci.

Wiele jest form działań miłosierdzia w Kościele. W naszych parafiach duszpasterze i osoby świeckie często organizują posługę miłosierdzia wobec opuszczonych, biednych i wyrzucanych na margines społeczeństwa. W Kościele taką działalnością zajmuje się Caritas, która działa we wszystkich diecezjach w Polsce. W naszej diecezji także jest bardzo prężną instytucją, która wychodzi naprzeciw potrzebom ludzi dzięki otrzymywanemu wsparciu od wspólnot parafialnych, ale także instytucji świeckich i samorządowych.

Potrzeba odpowiedzialności i służby na rzecz wspólnoty współczesnego Kościoła jest wciąż aktualna i wręcz konieczna. Pięknie ujął to papież Franciszek, apelując, aby „wszyscy ochrzczeni byli odpowiedzialni za życie i misję Kościoła, czuli się powołanymi do wnoszenia swego wkładu życia, świadectwa i służby. Nikt nie może pozostawać na marginesie, choć oczywiście odpowiedzialność jest różna”. Chciejmy więc zgodnie z nauczaniem Franciszka zastanowić się nad naszą osobistą odpowiedzialnością za Kościół. Zwłaszcza teraz, w Roku Miłosierdzia, zdajemy sobie sprawę, że owa odpowiedzialność winna być skierowana w stronę przykazania miłości i jego realizacji w życiu osobistym.

Niech powyższe słowa papieża Franciszka motywują nas do podjęcia dzieł miłosierdzia poprzez dobrą ocenę potrzeb Kościoła oraz ludzi potrzebujących w tej wspólnotcie. Niech nasze poczucie odpowiedzialności za Kościół owocuje postawą służby wobec wspólnoty i konkretnych ludzi.

Ks. Łukasz Skarżyński

Rodzinę państwa Steinhegen odwiedził ks. Łukasz Skarżyński z Caritas

Niedawno obchodziliśmy z żoną 50-lecie ślubu. W 2012 r. zmarły nam dwie córki i mama. Pierwsza córka Marzena w wyniku choroby osierociła siedmioro dzieci. Na szczęście wspaniale opiekuje się nimi ich tata. Natomiast w rodzinie drugiej córki Ani, która zmarła tragicznie, nie znalazł się nikt, kto mógłby zaopiekować się dziećmi, więc z żoną zostaliśmy opiekunami prawnymi chłopców. Możemy w pełni o nich decydować, szczególnie o ich leczeniu. Stworzyliśmy rodzinę zastępczą. Pracuję dorywczo, ale i tak nie wystarcza na wiele podstawowych rzeczy. W tej chwili brakuje nam pościeli, butów i środków czystości. Nasz starszy wnuk Mateusz ma 25 lat i od urodzenia choruje na upośledzenie umysłowe i wirusowe zapalenie wątroby typu C. Ukończył Specjalny Ośrodek Szkolno-Wychowawczy, ale nie jest zdolny do podjęcia jakiegokolwiek pracy, a otrzymuje jedynie zasiłek. Chłopcy są z nami od 7 lat. Bartuś czasami już się myli, mówi do babci mamą, a dzień rozpoczyna od przytulenia się do nas. Wnuki są z nami bardzo żyłe. Sami jesteśmy schorowani, ale staramy się chłopców wychować najlepiej jak potrafimy. Dziękujemy ks. prał. Danielowi Adamowiczowi za regularną pomoc i wszelką żywność. Jest to dla nas duże wsparcie.

Roman Steinhagen

Rafał ma 22 lata. Urodził się z mózgowym porażeniem dziecięcym. Nie chodzi, porusza się na wózku elektrycznym otrzymanym od Caritas Diecezji Toruńskiej. Dzięki temu jest bardziej samodzielny. Cieszy się, że w ten sposób może się przemieszczać. Wymaga rehabilitacji. Sprawną ma tylko jedną rękę. Codziennie dowożę go z Nawry do szkoły w Chełmży. Kąpiel syna ułatwia nam elektryczny podnośnik wannowy otrzymany również od Caritas. To jest ogromne ułatwienie, bo do tej pory nie radziłam sobie sama z myciem Rafała.

Agnieszka Kwaśniak

Rafał z wiernym przyjacielem na spacerze

Jubileuszowy Kongres Miłosierdzia

W Krakowie-Łagiewnikach 7 kwietnia odbył się Jubileuszowy Kongres Miłosierdzia: „Miłosierdzie w praktyce duszpasterskiej”. Diecezję toruńską reprezentowała 4-osobowa delegacja z ks. prał. Stanisławem Majewskim, kustoszem diecezjalnego sanktuarium Miłosierdzia Bożego w Toruniu. Wśród prelegentów, którzy przybliżali prawdę o Bożym Miłosierdziu, byli m.in.: bp Henryk Ciereszko, bp Jan Zając, ks. prof. Edward Staniek, s. Elżbieta Siepak ZMBM, ks. prof. Jan Machniak oraz ks. dr Franciszek Ślusarczyk, kustosz sanktuarium łagiewnickiego.

Szeroki wachlarz zagadnień obejmował takie tematy, jak: budowanie środowiska miłosierdzia przy sanktuarium przez kult, katechezę i formację. Ciekawym zagadnieniem było omówienie znaczenia Bramy Miłosierdzia, a także posługi sakramentu pokuty i pojednania, w tym pojednania z samym sobą. Położono akcent na wysłuchanie penitenta nawet wówczas, gdy nie ma on prawa do rozgrzeszenia. W takich przypadkach ważne jest również ukazanie dróg pokuty, takich jak jałmużna czy lektura Słowa Bożego. Penitencjarz został ukazany jako ten, który winien dotknąć delikatnej sprawy zdrowia psychicznego spowiadającego się, odsyłając czasami do gabinetu psychologa. Wśród innych poruszanych kwestii znalazły się: kształtowanie wyobraźni miłosierdzia, znaczenie czynu, słowa i modlitwy w jej realizacji, kontynuacja orędzia Miłosierdzia w nauczaniu papieży: św. Jana Pawła II, Benedykta XVI i Franciszka, jak również Jubileusz Miłosierdzia jako przedłużenie miłosiernych dłoni Ojca. Podjęto również temat znaczenia Godziny Miłosierdzia w duszpasterstwie, o czym mówił kustosz toruńskiego sanktuarium.

Kongres zakończył się uroczystą Eucharystią, której przewodniczył metropolita krakowski kard. Stanisław Dziwisz. **SAM**

Odważ się na miłosierdzie

7 maja w Centrum Dialogu Społecznego w Toruniu (ul. Łazienna 22) o godz. 15 odbędzie się kolejne spotkanie z cyklu „Odważ się na miłosierdzie”. Spotkanie organizowane jest przez toruńską edycję „Niedzieli” – „Głos z Torunia” i poruszać będzie problem uczynku miłosierdzia względem duszy – nieumiejętnych pouczać. Jak pouczać z miłością i nie wymądrzać się opowie ks. dr Andrzej Kowalski, ojciec duchowny toruńskiego Wyższego Seminarium Duchownego

Prace odzwierciedlają wrażliwość twórców na Boga

Zdjęcia: Joanna Kruczyńska

PO TWOICH ŚLADACH

W Bibliotece Głównej Uniwersytetu Mikołaja Kopernika w Toruniu 12 kwietnia otwarto wystawę „Po Twoich śladach”, poświęconą 1050. rocznicy Chrztu Polski.

Organizatorami wystawy są Katolickie Stowarzyszenie Osób Niepełnosprawnych Diecezji Toruńskiej im. Wandy Szuman oraz Biblioteka Główna UMK w Toruniu. Autorzy prac to dorośle osoby z niepełnosprawnością z województwa kujawsko-pomorskiego. Prezentowane na wystawie prace poruszają tematykę biblijną. Odbiorca na płótnie, szkłe czy w rzeźbie, idąc śladami miłosiernej miłości Boga od stworzenia świata poprzez ofiarę z Syna, dochodzi do chrztu Polski. Wydarzenia przedstawione w pracach odzwierciedlają wrażliwość twórców na Boga i historię zbawienia człowieka podkreślaną przez aktualnie przeżywany Rok Miłosierdzia.

Na uroczystym otwarciu wystawy byli obecni: bp Andrzej Suski, który objął wydarzenie honorowym patronatem, prof. Andrzej Wojciechowski – prezes Katolickiego Stowarzyszenia Osób Niepełnosprawnych Diecezji Toruńskiej oraz m.in. Jarosław Bochenek – dyrektor toruńskiego MOPR i licznie zgromadzeni artyści – autorzy prac. **Joanna Kruczyńska**

Wystawa – rozlokowana na trzech kondygnacjach biblioteki uniwersyteckiej – jest prezentowana do 6 maja w gmachu placówki (ul. Gagarina 13) od poniedziałku do piątku w godz. 8-20, w soboty w godz. 9-17 i niedziele w godz. 9-14

Na otwarciu wystawy Biskup Andrzej podkreślał obecność i działalność niepełnosprawnych artystów

niedziela głos z Torunia

Ks. Paweł Borowski
(redaktor odpowiedzialny)
współpraca: Joanna Kruczyńska
ul. Łazienna 18, 87-100 Toruń
tel. 56 622 35 30 w. 39
fax 56 621 09 02
e-mail: torun@niedziela.pl
Dyżury: od poniedziałku
do piątku w godz. 9-13
Redakcja częstochowska:
Beata Pieczykura
tel. 34 369 43 85